

Sygn. akt I S 84/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2018 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Elżbieta Karpeta
Sędziowie:	SA Ewa Jastrzębska
	SA Anna Bohdziewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2018 roku w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **M. S.**

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w K.

o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu, które toczy się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygnaturą akt XVII C 1917/15

z powództwa M. S.

przeciwko M. G.

o rozwód

p o s t a n a w i a:

- 1) stwierdzić, że w prowadzonym przez Sąd Okręgowy w K. postępowaniu w sprawie sygn. akt XVII C 1917/15 nastąpiła przewlekłość postępowania;
- 2) przyznać skarżącej od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w K. kwotę 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
- 3) oddalić skargę w pozostałym zakresie;
- 4) zwrócić skarżącej uiszczoną opłatę od skargi w wysokości 200 (dwustu) złotych.

SSA Anna Bohdziewicz SSA Elżbieta Karpeta SSA Ewa Jastrzębska

Sygn. akt I S 84/18

UZASADNIENIE

Pismem, jakie wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w Katowicach i którego braki formalne uzupełniono w dniu 10 lipca 2018 r., skarżąca M. S. wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, jaka toczy się z jej powództwa przeciwko M. G. o rozwód przed Sądem Okręgowym w K.. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie na jej rzecz

kwoty 10.000 złotych. W uzasadnieniu swojej skargi powódka wskazała, iż w toku tego procesu złożyła wniosek o udzielenie jej zabezpieczenia przez zobowiązanie pozwanego do płacenia alimentów na jej rzecz i małoletnich dzieci stron. Postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2016 r. wniosek został oddalony. Na skutek zażalenia, postanowieniem z dnia 29 listopada 2016 r. Sąd Apelacyjny w K. zmienił to postanowienie w części przez udzielenie zabezpieczenia, a w części postanowienie zostało uchylone i sprawa przekazana do ponownego rozpoznania w zakresie ponad kwoty udzielonego zabezpieczenia. Sąd Okręgowy postanowił oddalić wniosek powódki o zabezpieczenie alimentów ponad kwoty zasądzone postanowieniem Sądu odwoławczego, a postanowienie w tym przedmiocie zostało wydane w dniu 5 stycznia 2018 r., a zatem po nieomal 15 miesiącach. W ocenie skarżącej za rozpoznaniem wniosku po takim upływie czasu nie przemawiał ani skomplikowany stan prawny, ani faktyczny. Skarżąca zaznaczyła, że chociaż zabezpieczone alimenty były obiektywnie dość wysokie, to jednak nie pozwalały na zapewnienie uprawnionym takiego standardu życia, na jakim żyli do tej pory dzięki wysokim dochodom zobowiązanego. W tej sytuacji powódka zadłużyła się, stojąc na stanowisku, że rozwód rodziców nie powinien prowadzić do pogorszenia sytuacji małoletnich dzieci. Ponadto w sprawie została wniesiona apelacja od wyroku, jaki zapadł w sprawie, jednakże przez parę miesięcy nie przekazano akt z apelacją sądowi odwoławczemu, a trwający stan zawieszenia źle wpływa na relacje w rodzinie i negatywnie odbija się na sytuacji dzieci. Wskazany sposób procedowania w sprawie naraził skarżącą na stres i powoduje jej frustrację, co czyni zasadnym zasądzenie kwoty 10.000 złotych z tytułu swoistego zadośćuczynienia za przewlekłe postępowanie sądu.

Skarb Państwa – Prezes Sądu Okręgowego w K. zgłosił swoje przystąpienie do sprawy i wniósł o oddalenie skargi. W odpowiedzi na skargę na wstępie szczegółowo przedstawiono czynności podejmowane w toku sprawy. Uczestnik wskazał, iż w sprawie nie doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Wydłużenie postępowania powstało z przyczyn, które nie leżały po stronie sądu. W aktach sprawy nie stwierdzono beczynności ani opieszałości, a wydłużenie postępowania wynikało z działania stron w procesie, w tym było skutkiem zaskarżania przez nie postanowień wydawanych w sprawie, złożeniem wniosku o wyłączenie sędziego. Zaznaczono, iż terminy rozpraw były wyznaczane zgodnie z kolejnością wpływu, a ilość spraw w referacie sędziego nie pozwala na szybsze podejmowanie czynności oraz traktowanie sprawy powódki priorytetowo. Zwrócono także uwagę na zwiększający się wpływ spraw do wydziału przy jednoczesnej niewystarczającej obsadzie sędziowskiej i asystenckiej. Podniesione argumenty, w ocenie uczestnika postępowania, przemawiają za przyjęciem braku podstaw do uwzględnienia skargi powódki.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Powódka M. S. wniosła pozew w sprawie o rozwód, który wpłynął do Sądu Okręgowego w K. w dniu 1 października 2015 r. W pozwie był zawarty wniosek o udzielenie zabezpieczenia. W dniu 9 października 2015 r. wydano zarządzenie o doręczeniu pozwu pozwanemu ze zobowiązaniem do złożenia w terminie 14 dni odpowiedzi na pozew. Odpowiedź na pozew wpłynęła w dniu 5 listopada 2015 r. W dniu 9 listopada 2015 r. wydano zarządzenie o wyznaczeniu na dzień 9 grudnia 2015 r. terminu rozprawy w celu rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Na rozprawie pełnomocnik powódki wniósł o odroczenie rozprawy w zakresie wniosku o udzielenie zabezpieczenia z uwagi na sprzeczne informacje dotyczące sytuacji materialnej stron i zakreślenie 7-dniowego terminu do złożenia wniosków dowodowych, co do wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Wniosek został uwzględniony, a rozprawa odroczone na dzień 13 stycznia 2016 r. W dniu 18 grudnia 2015 r. wpłynęło pismo pełnomocnika powódki, stanowiące uzupełnienie wniosku o zabezpieczenie w przedmiocie kosztów utrzymania. Na rozprawie w dniu 13 stycznia 2016 r. strony podtrzymały swoje stanowiska odnośnie do udzielenia zabezpieczenia. Sąd dopuścił dowody z dokumentów oraz z przesłuchania stron i w celu przeprowadzenia tego ostatniego dowodu odroczył rozprawę na dzień 20 stycznia 2016 r. W dniu 20 stycznia 2016 r. została obszernie przesłuchana powódka, a wobec upływu czasu przeznaczonego na rozprawę, odroczone ją na dzień 26 stycznia 2016 r. W dniu 26 stycznia 2016 r. również obszernie został przesłuchany pozwany. Na tej rozprawie wydano postanowienie o oddaleniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Termin kolejnej rozprawy został wyznaczony na dzień 30 marca 2016 r. Obie strony wniosły o sporządzenie uzasadnienia wydanego postanowienia. W dniu 29 lutego 2016 r. wpłynęło pismo pełnomocnika powódki zawierające kolejne wnioski dowodowe. Natomiast w dniu 30 marca 2016 r. wpłynęło pismo pełnomocnika pozwanego, zawierające

ustosunkowanie się do pisma strony przeciwnej. Na rozprawie w dniu 30 marca 2016 r. zostało przesłuchanych 3 świadków, a rozprawa została odroczone na 17 maja 2016 r. w celu kontynuowania postępowania dowodowego. W dniu 25 kwietnia 2016 r. wpłynęło kolejne pismo strony powodowej – z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z opinii RODK. Na rozprawie w dniu 17 maja 2016 r. przesłuchano kolejnych świadków. W dniach 2 i 3 czerwca 2016 r. pełnomocnik pozwanego złożył dokumenty w wykonaniu zobowiązania Sądu wraz z dalszymi wnioskami. Do akt wpłynęło też sprawozdanie z wywiadu środowiskowego sporządzone przez kuratora w dniu 4 maja 2016 r. W dniu 24 czerwca 2016 r. ustalono, że okres oczekiwania na termin badania w OZSS wynosi 5 miesięcy. W dniu 27 czerwca 2016 r. wpłynął kolejny wniosek powódki o udzielnie zabezpieczenia alimentów i kosztów utrzymania rodziny, a w dniu 4 lipca 2016 r. wpłynęło pismo powódki z wnioskiem o pilne dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych psychologów. Powódka ponagliła też o rozpoznanie jej wniosku o udzielenie zabezpieczenia. W dniu 5 sierpnia 2016 r. na posiedzeniu niejawnym rozpoznano wniosek o udzielenie zabezpieczenia, który został oddalony. Powódka wniosła zażalenie na to postanowienie, które wpłynęło w dniu 17 sierpnia 2016 r. W dniu 22 sierpnia 2016 r. wydano zarządzenie o doręczeniu odpisu zażalenia stronie pozwanej i przedstawieniu akt Sądowi odwoławczemu po nadejściu zwrotnego dowodu doręczenia odpisu zażalenia pełnomocnikowi pozwanego. Zarządzenie wykonano 8 września 2016 r. Na początku października 2016 r. akta przekazano I Opiniodawczemu Zespołowi Specjalistów Sądowych z uwagi na termin badania wyznaczony na 17 października 2016 r. Akta wraz z opinią zostały zwrócone do Sądu 9 listopada 2016 r. w dniu 17 listopada 2016 r. zarządzono doręczenie opinii pełnomocnikom stron i przedstawienie akt Sądowi Apelacyjnemu z zażaleniem powódki. W związku z wywiedzionym zażaleniem, pełnomocnik pozwanego złożyła odpowiedź na zażalenie, a pełnomocnik powódki pismo stanowiące replikę na tę odpowiedź – wraz z dalszymi dokumentami. Akta wpłynęły do Sądu Apelacyjnego w dniu 25 listopada 2016 r. Zażalenie powódki zostało rozpoznane postanowieniem z dnia 29 listopada 2016 r. Zażalenie powódki zostało w części uwzględnione przez udzielenie zabezpieczenia i zobowiązanie pozwanego do płacenia na rzecz dzieci kwot po 1000 złotych miesięcznie, a na rzecz powódki kwoty 3.000 złotych miesięcznie. W pozostałej części postanowienie zostało uchylone, a sprawa w tym zakresie została przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Po doręczeniu odpisów orzeczenia i tytułu wykonawczego, akta zostały zwrócone Sądowi Okręgowemu, do którego wpłynęły 13 stycznia 2017 r. W międzyczasie sprawa została przekazana do referatu innego sędziego z uwagi na przejście w stan spoczynku dotychczasowego sędziego referenta. Termin rozprawy został wyznaczony na 5 kwietnia 2017 r.. Do akt wpłynęły pisma nowego pełnomocnika powódki z zastrzeżeniami do opinii wydanej w sprawie przez biegłych. Na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2017 r. oddalono wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z nowej opinii OZSS i dopuszczono dowód z przesłuchania stron. W celu przeprowadzenia tego dowodu odroczone rozprawę na dzień 7 czerwca 2017 r. Na rozprawie w dniu 7 czerwca 2017 r. nastąpiła zmiana stanowiska pozwanego, który wyraził zgodę na rozwód. Zostały też przesłuchane strony i w trakcie przesłuchania ujawniono, że małoletni syn stron podjął próbę samobójczą w dniu 26 maja 2017 r. W związku z uzyskaną informacją Sąd dopuścił dowód z opinii OZSS, a ponadto z urzędu wydał zarządzenia opiekuńcze (ograniczył władzę rodzicielską stron przez poddanie jej nadzorowi kuratora, zobowiązał strony do podjęcia terapii rodzinnej). Pismem, które wpłynęło do Sądu 23 czerwca 2017 r., powódka sprecyzowała swoje wnioski odnośnie do żądania rozwodu. Sporządzono uzasadnienie wydanego postanowienia w przedmiocie zarządzeń opiekuńczych i zarządzono jego doręczenie pełnomocnikowi powódki. W dniu 13 lipca 2017 r. wpłynęło pismo Centrum (...) w S., przekazane przez Sąd Rejonowy w M., z prośbą o wgląd w sytuację małoletniego syna stron i nadzór nad realizacją zaleceń lekarskich przez rodziców, a to w związku z podjętą przez małoletniego próbą samobójczą. W dniu 17 lipca 2017 r. został wyznaczony termin rozprawy na dzień 18 października 2017 r. Z kolei w dniu 31 lipca 2017 r. wpłynęło zażalenie powódki na postanowienie Sądu z dnia 7 czerwca 2017 r. Oprócz tego powódka złożyła pismo z kolejnymi wnioskami dowodowymi, a pismem z dnia 31 lipca 2017 r. (wpływ do Sądu 9 sierpnia 2017 r.) wniosła o rozpoznanie jej wniosku o udzielenie zabezpieczenia w tej części, w jakiej wniosek ten został przekazany do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Zarządzono doręczenie odpisu zażalenia pełnomocnikowi pozwanego, przy czym pozwany wypowiedział pełnomocnictwo dotychczasowemu pełnomocnikowi. W dniu 1 września 2017 r. wpłynęło pismo nowego pełnomocnika pozwanego oraz odpowiedź na zażalenie powódki. W dniu 21 września 2017 r. akta sprawy wraz z zażaleniem wpłynęły do Sądu Apelacyjnego. W dniu 10 października 2017 r., rozpoznając zażalenie powódki, Sąd Apelacyjny wydał postanowienie, w którym oddalił zażalenie. Akta niezwłocznie zwrócono Sądowi Okręgowemu z uwagi na termin rozprawy wyznaczony na dzień 18 października 2017 r. Do akt wpłynęło kolejne sprawozdanie kuratora ze sprawowanego nadzoru, a nadto informacja

o wszczęciu procedury Niebieskiej Karty. Na rozprawie w dniu 18 października 2017 r., która trwała od 9⁽³⁰⁾ do 13⁽⁴⁵⁾, Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania stron oraz rozstrzygnął o wnioskach dowodowych pozwanego. Ponadto Przewodniczący zamknął rozprawę i ogłosił wyrok. Następnego dnia wpłynął wniosek pełnomocnika powódki o udzielenie zabezpieczenia przez powierzenie powódce pieczy na dziećmi i uregulowanie kontaktów pozwanego z małoletnimi. Powódka wniosła też o sporządzenie uzasadnienia wyroku. W związku ze złożonym wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia został wyznaczony termin rozprawy na dzień 6 grudnia 2017 r. Zarządzono także doręczenie pełnomocnikowi powódki wyroku z uzasadnieniem (zarządzenie z 9 listopada 2017 r.). Następnie termin rozprawy zmieniono na 15 grudnia 2017 r. Z uwagi na chorobę sędziego termin zmieniono na 5 stycznia 2018 r. Ponadto pismem z dnia 27 grudnia 2017 r. Prezes Sądu Okręgowego w K. polecił wydanie zarządzeń nadzorczych, a to z uwagi na brak rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia (w części uchylonej do ponownego rozpoznania przez Sąd Apelacyjny). W dniu 27 grudnia 2017 r. wpłynęła apelacja powódki od wyroku Sądu Okręgowego w K.. Niezwłocznie zarządzono doręczenie odpisu apelacji pełnomocnikowi pozwanego. Na rozprawie w dniu 5 stycznia 2018 r. zostały wydane dwa postanowienia w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, którymi wnioski powódki oddalono. Powódka wniosła o sporządzenie uzasadnień wydanych postanowień. W dniu 31 stycznia 2018 r. zarządzono doręczenie odpisów postanowień z uzasadnieniami pełnomocnikowi powódki. W tym samym dniu wpłynął wniosek pozwanego o zmianę postanowienia w przedmiocie już udzielonego zabezpieczenia. W związku z tym wnioskiem wyznaczono termin rozprawy na dzień 21 marca 2018 r. W dniu 28 lutego 2018 r. wpłynęły zażalenia powódki na wydane w dniu 5 stycznia 2018 r. postanowienia. Na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 marca 2018 r. Sąd zmienił udzielone zabezpieczenie, uwzględniając wniosek pozwanego. W dniu 21 marca 2018 r. wpłynęła odpowiedź powódki na wniosek pozwanego o zmianę postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia – wraz z licznymi załącznikami. W dniu 23 marca 2018 r. zarządzono przedstawienie akt Sądowi Apelacyjnemu w celu rozpoznania wniesionych zażaleń. Przed faktycznym przedstawieniem akt, wpłynęło kolejne zażalenie powódki – na postanowienie z dnia 7 marca 2018 r. Niezwłocznie zarządzono doręczenie odpisu tego zażalenia pełnomocnikowi pozwanego. W dniu 17 kwietnia 2018 r. wpłynęła odpowiedź na apelację pozwanego. W dniu 18 maja 2018 r. wydano postanowienie w przedmiocie przyznania wynagrodzenia OZSS. Na tym etapie został złożony wniosek o wyłączenie sędziego oraz skarga na przewlekłość postępowania. Odpowiedzi na zażalenia powódki zostały przedstawione bezpośrednio Sądowi odwoławczemu. Akta sprawy wpłynęły do Sądu Apelacyjnego w dniu 4 czerwca 2018 r.

Postanowieniami z dnia 19 lipca 2018 r. (zażalenie powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 stycznia 2018 r. w przedmiocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych) i 24 lipca 2018 r. (zażalenie powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 stycznia 2018 r. w przedmiocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia w zakresie pieczy nad dziećmi stron i kontaktów z nimi) Sąd odwoławczy oddalił dwa zażalenia, jednakże równocześnie postanowieniem z dnia 19 lipca 2018 r. uchylił zaskarżone postanowienie z dnia 7 marca 2018 r., znosząc postępowanie w zakresie posiedzenia niejawnego w tym dniu i w tej części przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K..

Wniosek powódki o wyłączenie sędziego został oddalony.

Zgodnie z dyspozycją art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 75) strona jest uprawniona do wniesienia skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż jest to konieczne dla wyjaśnienia faktycznych i prawnych okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Badając powyższe Sąd w szczególności ocenia terminowość i prawidłowość podejmowanych czynności przedsięwziętych w celu przeprowadzenia i zakończenia postępowania. Dokonując oceny powyższego należy uwzględnić charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawiloci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 cyt. ustawy).

Skarżąca upatruje przewlekłości w nadmiernym czasie trwania postępowania, akcentując rozpoznanie wniosku o udzielenie zabezpieczenia alimentacyjnego po ponad roku od uchylecia w części postanowienia w tym przedmiocie i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Należy przyznać słuszność skarżącej, iż postępowanie przed Sądem Okręgowym zmierzające do ponownego rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia alimentacyjnego trwało zbyt długo i w tym zakresie wystąpiła nieuzasadniona zwłoka. Ponadto postępowanie uległo dalszemu wydłużeniu z uwagi na wydanie postanowienia z dnia 7 marca 2018 r. w warunkach nieważności, co skutkowało jego uchyleciem i przekazaniem sprawy objętej tym postanowieniem do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Jednocześnie stanowczo należy podkreślić, iż do wydłużenia postępowania w dużej mierze przyczyniły się same strony przez zaskarżanie kolejnych postanowień wydawanych w sprawie. Oczywiście strony mają prawo do poddawania poszczególnych orzeczeń kontroli instancyjnego, jednakże wywołane tym wydłużenie postępowania w żadnym razie nie może obciążać Sądu. Podobnie jak konieczność rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego (który nota bene nie został uwzględniony). Ponadto w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, kierując się troską o dobro małoletniego syna stron (co do którego przekazano informację o podjęciu próby samobójczej) Sąd podjął działania z urzędu, co bez wątplenia wpłynęło na czas trwania postępowania, jednakże było absolutnie konieczne. Sąd opiekuńczy miał bowiem obowiązek reagowania na niepokojące sygnały o sytuacji małoletniego i podjęcia stosowanych działań w celu zapewnienia dziecku koniecznej ochrony.

Tym niemniej należało uznać, iż w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w K. w sprawie sygn. akt XVII RC 1917/15 doszło obiektywnie do przewlekłości postępowania w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 75; dalej zwana ustawą). Zapewne terminy podejmowania poszczególnych czynności w sprawie są także zdeterminowane rosnącym wpływem spraw do wydziału (a zatem również do referatów poszczególnych sędziów) Z odpowiedzi na skargę Prezesa Sądu Okręgowego w K. wynika wskazana okoliczność, jak również i to, że obsada sędziowska jest dalece niewystarczająca. Tym niemniej w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Sądu Najwyższego obywatel nie może ponosić negatywnych konsekwencji zaniedbań Państwa w stworzeniu sądom warunków do rytmicznego rozpoznawania spraw, tak aby rozstrzygnięcia zapadały w rozsądnym terminie. Poza sferą wiedzy, a być może także zainteresowania obywatela pozostaje, że kadra sędziowska w ogólności, w tym w Wydziale XVII Cywilnym Rodzinnym Sądu Okręgowego w K., jest zbyt szczupła, aby podołać spoczywającym na niej obowiązkom i by w pożądanym (rozsądnym) terminie podejmować czynności procesowe adekwatne do stanu sprawy. Stan ten wynika między innymi z „zamrożenia” wielu etatów orzeczniczych przez Ministra Sprawiedliwości, a także skierowania przez niego licznych sędziów do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, co tylko prowadzi do dalszego uszczuplenia korpusu orzekających sędziów. Jednakże w świetle unormowań przywołanej na wstępie ustawy dla stwierdzenia przewlekłości jest obojętne, że jej przyczyn należy upatrywać w okolicznościach, które nie mogą obciążać Sądu Okręgowego, a są zależne od władzy wykonawczej. Okoliczności te nie zezwalają także na obciążenie skutkami finansowymi owej przewlekłości organu władzy wykonawczej, ustawa wyraźnie bowiem stanowi, że skutki te ponosi właściwy sąd jako jednostka budżetowa.

Żądanie finansowe skarżącej należało jednak uznać za nadmierne. Co prawda nierozpoznany w części wniosek o udzielenie zabezpieczenia dotyczył kosztów utrzymania rodziny, tym niemniej udzielone zabezpieczenie zapewniało obiektywnie środki pozwalające na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, chociaż zapewne przy nieco obniżonym standardzie w stosunku do oczekiwanego. Poza tym na długość samego postępowania mają wpływ przede wszystkim czynności procesowe samych stron. Zatem za odpowiednie do skali przewlekłości i do wynikłych stąd negatywnych odczuć skarżącej uznał Sąd Apelacyjny kwotę 5.000 złotych, to zaś prowadzić musiało do oddalenia przekraczającego tę sumę żądania.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 12 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 75). Ponadto zgodnie z art. 17 ust. 3 przywołanej ustawy, wobec uwzględnienia skargi, postanowiono o zwrocie skarżącej uiszczonej przez nią opłaty od skargi.

SSA Anna Bohdziewicz SSA Elżbieta Karpeta SSA Ewa Jastrzębska